

גליון

נועים החיים

שיחות קודש וסיפורי צדיקים
מתוך דברי אלוקים חיים
שנשמעו מפי
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת אמור תשפ"ד

שנה ח' גליון ש"נ

תוכן הענינים

עמ' ג'

בעידן רעוא דרעוין שב"ק פרשת אמור תשע"ט לפ"ק
ימי ספירת העומר ימי התעלות והתגלות הנפש האלקית
בהתלהבות ואש קודש ויסוד קומת האדם של כל השנה

עמ' ח'

סעודת ראש חודש אייר ופתיחת זמן הקיץ תשפ"ד לפ"ק - חלק א'
על איש ישראל להיזהר מלחלל את קדושת גופו
ויש בכוחו לבטל את גזירת נסיונות העולם הזה

עמ' י"ד

נועם שיח סוד

בסעודתא דדוד מלכא משיחא מוצש"ק פר' תזו"מ תש"פ לפ"ק

"נועם החיים"

יו"ל ע"י קהל חסידי זידיטשוב - ווערצקי
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ערש"ק פרשת אמור תשפ"ד

כתובת: השלושה 30 בני ברק
טל: 053-412-3365

לכל עניני נועם החיים:
4156839@gmail.com
053-412-3365

נועם יראתך

בעידן רעוא דרעוין שב"ק פרשת אמור תשע"ט לפ"ק

ימי ספירת העומר ימי התעלות והתגלות הנפש האלקית בהתלהבות ואש קודש ויסוד קומת האדם של כל השנה

שבכל ימות השנה. וכדאיתא בזוה"ק
בפרשתינו, שאדם המתנהג בקדושה
ובטהרה במחשבה ובדיבור ובמעשה
בחמישים ימים הללו, לא יצטרך
לעמוד במשפט בכוא ראש השנה.

בחודש אייר זוכים לקבלת עומ"ש

וכדוגמת מה שאנו רואים בעולם, שהרי
כל דבר שבעולם ישנו בג' הבחינות
עולם שנה נפש, הנה בתקופה זו שבין
פסח לשבועות קוצרים את התבואה
מן השדות, כמו כן איש ישראל הרוצה
לזכות לבחינת "וְאֶסְפְּתָ אֶת תְּבוּאָתָהּ"
(ויקרא כה, ג), והוא רוצה לזכות לבחינת
"וְשִׁבְתָּם אִישׁ אֶל אֶחָזְתּוֹ" (שם י), "איש"
ר"ת "שִׁמְעַ יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד"
(דברים ו, ד), דהיינו שהוא רוצה לשוב
ולקבל עליו על מלכות שמים, הנה
עתה בחודש אייר ניתן לזכות לזה.

ימי ספיה"ע קומת האדם בכל ימות השנה

טייערע קינדערלעך, עומדים אנו
עתה אין דער הייליגער זמן של ספירת
העומר, וכמו שאומרים אחר ספירת
העומר "רבונו של עולם, אתה צויתנו
על ידי משה עבדך לספור ספירת
העומר, כדי לטהרנו מקליפותינו
ומטומאותינו". ס'איז א געוואלדיגער
גרויסער הייליגער זמן, ומובא מהאר"י
הק' והרש"ש שכל קומת האדם של
כל ימות השנה תלויה בחמישים ימים
הללו של ספירת העומר, שעליהם
אמר הכתוב בפרשתנו (ויקרא כג, טו-טז)
"וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם
הַבֵּיאְכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שְׁבַע שָׁבָתוֹת
תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמִּחְרַת הַשַּׁבָּת
הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם", נ' שערי
קדושה הללו הם יסוד כל קומת האדם

"וְהִתְקַדְּשֶׁתָּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים וְגו'. אָנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם". ועתה בזמן בזמן ספירת העומר, שהעומר היה שעורים מאכל בהמה, הנה תפקידנו הוא ליקח את את חלק הבהמי שבנו, דהיינו הגוף, והגם שמבואר ב"תניא", שאף גוף האדם קדוש מאד, מכל מקום יש בו גם בהמיות, קליפת נוגה המעורב בה טוב ורע, וממילא עתה עלינו ליקח את השעורים מאכל הבהמה דהיינו חלק הבהמי, ולהפוך אותו למאכל אדם דהיינו שתי הלחם שמביאים בחג השבועות מן החיטים שהוא מאכל אדם, ו"חטה" בגימטריא כ"ב רמז לכ"ב אותיות התורה, וזאת היא עבודת תיקון המדות, לזכך את המדות המגונות שנברא בהם האדם ולזככם למדות הגונות, שנהיה בבחינת "אדם" שהוא מלשון "אדמה לעליון".

לגלות הנפש האלקית בהתלהבות ואש קודש

והוא מה שאמר הכתוב בפרשתנו (ויקרא כא, א) "אָמַר וְגו' וְאָמַרְתָּ", וברש"י "אמור", 'ואמרת', להזהיר גדולים על הקטנים", והיינו שהשי"ת אומר להגדולים, שהם מנהיגי ישראל, "להזהיר גדולים על הקטנים", ובפרט את הבחורים שהם קרובים אל השי"ת, מחמת שעדיין אינם שקועים בתאוות

חודש אייר מסוגל להשגות התורה

וכדאיתא בספה"ק "בני יששכר" (אייר מאמר א אות ה. בשם ספר "קרניים" ז; "דן ידיו" יב; "מגלה עמוקות" ואתחנן קכא), שחודש "אייר" ר"ת אברהם יצחק יעקב רחל, והיינו שהאבות הקדושים עומדים עתה לימיננו שנוכל להשיג דער הייליגער אור התורה, וכדאיתא שם ב"בני יששכר" (אות ד), שבחודש אייר זוכים להשגות התורה, כי בחודש אייר ירד המן, ואמרו חז"ל (מכילתא בשלה ז) "לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן", הרי שהתורה והמן כרוכים יחדיו, ועתה זוכים להשיג את ההשגות הגדולות המובאים במדרש בפרשתנו (ויק"ר כו, א) "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן" (ויקרא כא, א), רַבִּי תַנְחוּם בְּרַבִּי חֲנִינְיָא פְּתַח (תהלים יב, ז) 'אֲמָרוֹת ה' אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת [פֶּסֶף צְרוּף בְּעִלִּיל לְאֶרֶץ מִזְקָק שְׂבַעֲתִים]', והיינו שתורה וקדושה כרוכים יחדיו.

בימים אלו צריך להפוך את הגוף הבהמי לבחינת אדם

שהרי כל אחד מאתנו קדוש כל כך, חלק אלוך ממעל, ואיתא בגמרא (נדה ל ב) שבשעה שהתינוק במעי אמו "נר דלוך לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו וכו' ומלמדין אותו כל התורה כולה", ובפרט שאנו בני ישראל קדושים אנו, כמו שכתוב (ויקרא כ, ז-ח)

השבועות מזוכך ומטוהר, והוא זוכה להתגלות הנפש הפנימית שבאדם.

להיזהר שלא להתקרר מן הליצינים

והוא מה שאמרה התורה, "להזהיר גדולים על הקטנים", ודייקא בימים הללו ימות הקיץ שבהם בני אדם נוסעים מביתם ומתירים לעצמם כל מיני היתירים, הנה "לנפש" דהיינו נפש האלקית, "לא יטמא בעמיו", שלא יטמא את הנפש ויעשנה גחלים עוממות, אלא לגלות את הנשמה מיט א מוראדיגע התגלות מיט א פייער, "רשפיה רשפי אש שלהבתי-ה". ומפרש רש"י הכתוב "לנפש לא יטמא בעמיו", "בעוד שהמת בתוך עמיו", והרמז בזה על דרך מה שפירש הרה"ק מרוזין זי"ע הפסוק "האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים", "יקרא" מלשון קרירות, שלדאבוננו ישנם ליציני הדור המחזירים קרירות לטמא את הנפש האלקית, ובפרט בימות הקיץ, ועל זה אמרה תורה "בעוד שהמת בתוך עמיו", שכאשר ישנה בחינת מיתה, דהיינו קרירות, שהרי גוף המת קר, "בתוך עמיו", דהיינו שישנם בתוך עם ישראל אנשים המקררים את הנפש, אזי "לנפש לא יטמא בעמיו", אלא אדרבה אז צריך להתעורר ולהתלהב.

עולם הזה, ועדיין יש להם את האור הקדוש של "נר דלוק לו על ראשו וכו' ומלמדין אותו כל התורה כולה". וממשיך הכתוב ואומר, "לְנֶפֶשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוֹ", והכוונה בזה, דהנה כל איש מישראל יש לו בפנימיותו דער הייליגער "נר ה' נשמת אדם", די געוואלדיגע קדושה, די נפש אלקית, דער הייליגער גרויסער פייער, דער "קול ה' חוצב להבות אש". ורצון ה' שכל איש ישראל יגלה את התגלות נפשו כדי שתתגלה הנקודה הפנימית שבלב, וכך יוכל לעבוד את השי"ת מיט א פייער מיט א ברען.

המתנהג בקדושה בימים אלו זוכה להתגלות הנפש

אמנם זה יתכן רק כשאיש ישראל שומר עצמו במחשבה ובדיבור ובמעשה, שכאשר הוא מתנהג בטהרה, ובפרט בחמישים ימים הללו שבין פסח לשבועות, אזי הוא זוכה להתגלות "קול ה' חוצב להבות אש", דער געוואלדיגער "נר ה' נשמת אדם", "כי נר מצוה ותורה אור". ועל ידי שאיש ישראל עוסק בתורה בטהרה בימים אלו, וכפי שביארנו לעיל שבחודש אייר נשפעים השפעות התורה הקדושה כי בו ירד המן, הריהו זוכה לימטי טהור להאי יומא, והוא זוכה לבוא אל חג

להזהיר שימים אלו גדולים הם

וזהו הענין שאמר הכתוב בפרשה זו את פרשת השבת והמועדים, ואף חג הפסח קרוי שבת כמו שכתוב "וספרתם לכם ממחרת השבת", וכן חג השבועות מכונה שבת כמו שכתוב "עד ממחרת השבת השביעית, כדי לומר לנו, קינדערלעך, העלו בזכרוכם ווי געהויבן ווי הייליג הייתם בליל התקדש חג הפסח, שהייתם קדושים כמלאכים, "את חג המצות תשמור". וזהו הכוונה, "להזהיר גדולים" ליטול מן הזמנים הגדולים של ליל הסדר והמועדים הקדושים, "על הקטנים" על ימים אלו, שהגם שהם ימים גדולים, אולם היצר הרע מראה אותם כאילו הם קטנים, וזהו הרמז "להזהיר גדולים על הקטנים", שכאשר איש ישראל עומד במצב של קטנות, מזהירים אותו לזכור שימים אלו גדולים הם, וכל ימות השנה תלויה בימים אלו, כאמור.

חשיבות בחור המתנהג בקדושה

יעזור השי"ת שנזכה צו א געבענטשטע וואך א פריילעכע וואך א הצלחה'דיגע וואך א רייכע וואך, ונזכור שימים אלו הם הזמן של "ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה", ונזכור שאנו הייליגע לעכטיגע קינדער, בני מלכים, פרינצן, ואין אנו גאסן יונגען, אלא בני מלכים,

כמו שכתוב "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש", ואפילו נכרי בן מלך יודע שאינו יכול לאכול כמו כל אדם אלא בכלי אכילה ובגינוני מלכות, ואין הוא יכול לאכול כל מיני מאכלים מכל הבא ליד אלא מאכלים מיוחדים ונקיים, וכמו כן אנו בני ישראל בני מלכים וכמו ששנינו חביבין ישראל שנקראו בנים למקום, חביב אדם שנברא בצלם, ואנו גרויסע הייליגע מענטשן, אנו קדושים וטהורים, וכמו שפירש הרה"ק מרוזין "תלמוד לומר כי קדוש אני". ופעם נכנס אל הגה"ק הסטייפעלער בחור ששמר עיניו במשך מחצית השנה ואחר כך בא לידי מכשול והיה שבור מאד לשברי שברים, ומחמת שהסטייפעלער היה כבד שמיעה כתב הבחור את צערו על הגליון, והשיב לו הסטייפעלער בלשון הזה, 'אינני מגזים, כל פעם שאתה שומר על העיניים, אפילו נפלת אחר זה, אתה כמו יוסף הצדיק, ואילו היה לי כח הייתי עומד עכשיו בפניך'. וממילא אתם בחורים קדושים השומרים עיניכם ומחשבותיכם ודיבורכם, הרי אתם קדושים וצריך לקום בפניכם, וכמו שפירש הגה"ק ר' שלמה קלוגער, מה שאמרו בגמרא כמה טפשאי הני אינשי דקיימי מפני ספר תורה ולא קיימי מפני גברא רבא, שהוא מוסב על בחור צורבא מדרבנן השומר עיניו ועוסק

ויעזור השי"ת שנוכל לעבוד את השי"ת בשמחה "ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה, ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות", ונזכה להשגות גדולות, ויושפע שפע רב בכל העולמות בגשמיות וברוחניות.

יעזור השי"ת שיהיה לנו א פריילעכע וואך א געבענטשטע וואך א געזונטע וואך א הצלחה'דיגע וואך א רייכע וואך א סייעתא דשמיא'דיגע וואך, ונזכה לקבל פני משיח צדקנו באנפין נהורין ברעוא ובחדוותא דכולא בב"א.

בתורה ומתפלל מיט א ברען בקול חוצב להבות אש.

יעזור השי"ת שנזכה להתחזק בגאווה דקדושה ולא להתפעל מן השקצים והליצנים ומן כל המקררים, אלא להיות בטוחים בצדקת דרכנו, ונזכה להתנהג בקדושה ובטהרה ובשמחה ולהתפלל יחדיו, כמו שנרמז בכתוב "לנפש לא יטמא בעמיו", שעל ידי שנמצאים "בעמיו" כאיש אחד בלב אחד, זוכים "לנפש לא יטמא בעמיו".

סעודת ראש חודש אייר ופתיחת זמן הקיץ תשפ"ד לפ"ק - חלק א'

על איש ישראל להיזהר מלחלל את קדושת גופו ויש בכוחו לבטל את גזירת נסיונות העולם הזה

שורש ברוחניות, ונמצא שחודש אייר יש לו שייכות לחג הפסח שבו אוכלים מצות, שהן מיכלא דאסוותא כדאיתא בזוהר הק', פירוש מאכל של רפואה, אם כן חודש זה הוא מסוגל מאד לרפואת הנפש, והוא גם עדיין המשך לחג הפסח, כדאיתא ברבינו בחיי שימים אלו של ספירת העומר יש להם קדושת חול המועד.

קדושת בגדי הזהב מכח קדושת גוף הכהן גדול

איתא בחתם סופר בפרשת אחרי דבר גדול מאד הבווער באש עד לב השמים, על מה שנאמר שם (ויקרא טז, כג-כד) "וּבֹא אֶהְרֶן אֶל אֱהִל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לְבֶשׁ בָּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם. וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת עֲלֹתוֹ וְאֶת עֲלֹת הָעֵם וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד הָעָם", פירוש, שכאשר יצא הכהן גדול מקודש הקדשים ופשט את ארבעת הבגדי לבן, וחזר ולבש את בגדי הזהב,

חודש אייר מסוגל לרפואת הנשמה והגוף

ברשות מרא דאתרא שליט"א וכל הקהל הקדוש. אנו עתה בסעודת ראש חודש, ראש חודש אייר, ידוע מה דאיתא בספה"ק בני יששכר כי "אייר" ראשי תיבות "אני ה' רופאך", שהוא חודש המסוגל לרפואות. ומובא בבני יששכר, שאצל אומות העולם מכונה חודש זה חודש "מאי", וגם אצלם הוא מוחזק לחודש המסוגל לרפואות, ובחודש זה היו נוסעים למקומות מרגוע המשופעים בנהרות ומעיינות.

עוד מביא הבני יששכר בשם החסד לאברהם להגה"ק רבי אברהם אזולאי זי"ע, שהגשמים היורדים בין פסח לעצרת, בחודש אייר, הרי זה סגולה גדולה מאד לרפואה, ועל כן כאשר יורדים גשמים יגלה האדם את מצחו וכן יפתח לקבל מים.

והנהאם זהו חודש של רפואה בגשמיות, הרי ידוע שכל רפואה בגשמיות יש לו

תאכל במקום קדוש", ומאחר שהתורה נצחי נמצא שכל בית של איש ישראל נתקדש בקדושת קדשי קדשים בעת שאכל את המצות, וכל יהודי נעשה כהן גדול, כדאיתא במהר"ל, ולא רק שהיינו בקדשי קדשים, אלא גם אכלנו את המצות הקדושים, והכנסנו בקרבנו ד' כוסות, חרוסת, מרור, כמה נתקדש הגוף שלנו. ומתחנן החתם סופר ואומר, אנא אל תטמאו אותו, אל תחללו אותו.

עתה כשבאים ימי הקיץ, עלינו לזכור שהגוף שלנו קדשי קדשים, ומה אם כאשר אדם אומר על בהמה "הרי זו עולה", הרי נעשית הבהמה קדשי קדשים, ואין צריך לזה שום הכנה, הבהמה אינה מכינה את עצמה, היא אינה לומדת ספרי מוסר ואינה לומדת גמרא, ומכל מקום היא נהיית קדשי קדשים, אם כן גם אנו נהיינו קדשי קדשים, "מצות תאכל במקום קדוש", על כן צריך להיזהר שלא לחלל את הגוף, לא לטמא את הגוף.

השי"ת מבטיח כי "קדושים תהיו"

בפרשת השבוע נאמר "וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם", ומדקדקים האלשיך הק' והאור החיים הק' מהי הכוונה "ואמרת אליהם", הלא כבר נאמר "דבר אל בני ישראל", אלא חזר

היה עליו לטבול. ולכאורה קשה מאד, בשלמא כאשר פשט את בגדי הזהב ולבש בגדי לבן, שהלך מקדושה קלה לקדושה חמורה, מובן מדוע הוצרך לטבול, אולם מדוע הוצרך לטבול כאשר הלך מקדושה חמורה לקדושה קלה. ומתרץ החתם סופר ואומר דבר גדול מאד, שכאשר לבש הכהן גדול את הבגדי לבן הקדושים, והיה נראה כמלאך אלקים, ובירושלמי מסכת יומא מבואר שגדלה מעלתו ממלאך אלקים, שדרשו שם מהפסוק "וכל אדם לא יהיה באהל מועד", שאפילו אלו שפניהם פני אדם, היינו המלאכים, גם הם לא הותרו להיכנס לקדש הקדשים, ועל כרחק שהכהן גדול היה גדול ממלאך, ומאחר שהתקדש הכהן גדול בקדושה גדולה כל כך, אזי כל גופו התקדש בקדושה גדולה כזאת, עד שאחר כך כאשר לבש את בגדי הזהב, גם בגדי הזהב קיבלו קדושה מהגוף הקדוש, ועל כן הוצרך הכהן גדול לטבול לפני לבישתם.

קדושת גוף איש ישראל מכח

מצוות חג הפסח

מסיים החתם סופר ואומר, אם כך הוא אצל הכהן גדול, על אחת כמה וכמה אנו עם בני ישראל, שכל יהודי זכה להיות בקדש הקדשים שבביתו הפרטי, שהרי כתוב בתורה "מצות

תהיו" שלא יהיה האדם "נבל ברשות התורה", היינו, שהאדם עושה ככל העולה על רוחו וטוען שלא פעל עולה, הוא טוען שהוא אוכל רק דברים עם הכשרים, הוא הולך לשהות בבית מלון שיש בו הכשר, הכל הוא עושה "ברשות התורה", אולם כל זה הוא "נבל", שהוא מתנבל, ועל דרך שאמר יתרו למשה רבינו "נבול תבול".

בא הרב הקדוש ונורא ואיום בעל התניא, ומגלה לנו חידוש גדול, כי המצוה "קדש עצמך במותר לך", שלא יהיה האדם נבל ברשות התורה, הרי זה אפילו בדבר קטן, כגון שאדם אוכל סעודה, והכיניו לפניו את כל המאכלים הערבים, סעודת שלמה בשעתו, הנה מותר לו לאדם לאכול הכל ולהשביע את נפשו לזמן רב, אולם מכל מקום מדבר אחד ימשוך את ידו וימנע מלאכול, ואף על פי שקיבתו משתוקקת, והלשון תאב לאכול [שהרי כל תענוג האכילה הוא רק בלשון, כמבואר בספר הברית לאחד מתלמידי תלמידיו של האר"י הק' ז"ל, שהש"ת עשה עמנו חסד וברא לשון בפנינו שנוכל לאכול עמו, שעמה נטעם את טעם האוכל ונהיה תאבים לאכול, ואילו היינו מרגישים טעם עפר כמו הנחש לא היינו תאבים לאכול ולא היינו יכולים לחיות], מכל מקום קדש עצמך במותר לך.

הכתוב ואמר "ואמרת אליהם" אמירה רכה, "ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' מקדישכם", הרי שיש לנו ציווי מהקב"ה, ומבאר האור החיים הק', שזהו לא רק ציווי אלא הבטחה, שהרי הציווי הוא בהמשך הפרשה "והתקדשתם והייתם קדושים", ואילו כאן מבטיחה לנו התורה הק' "קדושים תהיו", שבסופו של דבר נהיה כולנו קדושים.

והנה רש"י מפרש "מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי תורה תלויין בה", והנה לא כתב רש"י הלשון 'כתובים בה' או קשורים בה', אלא "תלויין בה", בבחינת "יעקב חבל נחלתו", היינו שאנו "תלויין בה" בקדושה, ואפילו שהם בבחינת "יעקב" במדרגה פשוטה, ואינם במדרגת "ישראל" שהיא מדרגה נעלית, "וזהו שרוב גופי תורה תלויין בה", בבחינת "יעקב חבל נחלתו".

קדש עצמך במותר לך - אפילו בדבר קטן

ובפירושו הכתוב "קדושים תהיו" נחלקו רש"י והרמב"ן, רש"י מפרש "קדושים תהיו. הוו פרושים מן העריות", אולם הרמב"ן אינו מסכים עם פירושו זה, כי פרשת העריות כבר מפורשת בהמשך הפרשה, והוא מפרש הכתוב "קדושים

היתה להאיר את הגוף. והארת הגוף נעשה על ידי סעודות, סעודת מלוה מלכה וכדומה, והיינו שעל ידי האכילה בקדושה אנו מאירים את הגוף.

הנחת להשי"ת מהפיכת החומר לצורה

כי ודאי שצריך לאכול ולשתות ולא להסתגף, אולם הכל צריך להיות בקדושה וטהרה, ואזי אדרבה האוכל אינו מגשם, אלא הוא מוסיף באדם משיכה לקדושה, כמו שרואים שאחרי סעודה שלישית, שבה כל הציבור אוכלים ומזמרים, הנה כאשר באים להתפלל ערבית, מתפללים בהתעוררות כל כך, מזה יש להקב"ה נחת רוח, כי אצל המלאכים אין לו להשי"ת נחת רוח זו, שהרי אצל המלאכים אין יצר הרע, ורק לנו יש יצר הרע, והקב"ה נתן בנו חלק אלוק ממעל, נשמה קדושה וטהורה, בתוך בהמה, כי הגוף דומה לבהמה, והגם שגופו של איש ישראל הוא קדוש מאד, אולם סוף כל סוף הוא בהמה, כדאיתא בגמרא מסכת חגיגה (טז, א), "ששה דברים נאמרו בבני אדם, שלשה כמלאכי השרת, שלשה כבהמה", ומכל מקום נטע הקב"ה חלק אלקי ממעל בתוך בהמה, והרי זה חידוש, דבר והיפוכו, ואין זה בדרך הטבע. ודבר זה הוא המביא נחת רוח

הרי לנו חידוש גדול מבעל התניא, שאף על פי שאכל האדם סעודת שלמה המלך בשעתו, מכל מקום מאחר שמאכל פלוני נמנעת מלאכול, הנה על ידי זה "מסתלק יקרא דקודשא בריך הוא על כולא", שהקב"ה מתענג ומראה לכל המלאכים את מאכל פלוני, ואומר להם ראו נא מאכל זה שאדם פלוני לא אכל, וכל כך למה, כי רצה להתקדש, בבחינת קדש עצמך במותר לך. והיינו שבכל דבר קטן יכול האדם להתקדש, וכן הלאה בכל הענינים של העולם הזה.

דרך החסידות - להאיר את הגוף

"אדם מקדש עצמו מעט מלמטה", ואפילו כלשהו, "מקדשין אותו הרבה מלמעלה". זאת היא הנהגתו של הקב"ה אבינו אב הרחמן, שאין רצונו של השי"ת שנהרוג את הגוף ונחריב את הגוף, שזאת היתה הנהגת יראי ה' עד זמן התגלות הבעש"ט הק', שגם עד אז היו צדיקים רבים קדושים וטהורים, כמו שאמר הרה"ק מקאברין, מה סבורים אתם, שעד הבעש"ט היה הגן עדן ריק, לא ולא, כי גם לפניו היו צדיקים, אלא שדרכם היתה לשבור את הגוף בתעניות וסיגופים, ואילו דרכו של זקני הק' אור שבעת הימים רבינו רבי ישראל בן רבי אליעזר בעש"ט זי"ע

מתחילים לפעול ולהלהיב את האדם ולמשוך את לבו. ולכאורה איך יתכן שהאדם עדיין נמשך אחריהם, הלא בהיותו בלוויה הבטיח להשי"ת שלא ילך אחריהם. אלא התירוץ הוא שזהו אכן גזירה מהשי"ת, כדאיאת בגמרא (שבת קנב, א) "אמר רב כהנא, מאי דכתיב (תהילים לג, ט) 'כי הוא אמר ויהי' זו אשה, 'הוא צוה ויעמוד' אלו בני".

יש בכוחנו לבטל את גזירת נסיונות העולם הזה

אולם כבר אמר זקני הבעש"ט הק' זי"ע, שמי שמבטל את גזירה זו, יש בכוחו לבטל את כל הגזירות. היינו שאברך או בחור שהוא מבטל את הגזירה של "כי הוא אמר ויהי", ומקיים את הנאמר בפרשה "קדושים תהיו", אזי נותן לו השי"ת את הכח לבטל את כל הגזירות. שהרי גם את גזירה זו של "כי הוא אמר ויהי" נתן לנו השי"ת את הכח לבטל ואמר לנו "קדושים תהיו" כי יש בכם חלק אלקי ממעל ויש לכם כח לבטל את כל הגזירות, וגם את גזירה זו יש לכם כח לבטל עם קצת מוח וקדושת התורה ושמירת העינים, וצריכים לשמור את העינים ולהיות קדושים כמו הבעש"ט הק'.

בלא שמירת העינים אי אפשר להיות קדושים, וכאשר האדם שומר את עיניו

להקב"ה, שאנו מהפכים את הטבע שלנו וזוכים בסייעתא דשמיא לשעבד את הלב למוח, שיהיה המוח שליט על הלב, "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש". וכמו שאמר רבי שמעון "כל ישראל בני מלכים הם", מלך ראשי תיבות מלך לב כבוד, שיהיה המוח שליט על הלב ועל הכבוד.

נסיונות העולם הזה - גזירה מהשי"ת

זהו הכח של עם ישראל, וזהו הנחת רוח להקב"ה, אינכם יודעים איזו שמחה יש להקב"ה כאשר יהודי הולך ברחוב ושומר את עיניו, ששמירת העינים היא היום הניסיון הקשה וגדול ביותר, שמירת העינים וקדושת המחשבה, אולם יש להתבונן מעט, כי הנה זה עתה הלכה לעולמה בפתע פתאום אשה צעירה כרעם ביום צעיר, וודאי שכל מי שהשתתף בלוויה וראה מהו סוף האדם, הבטיח בלבו להשי"ת, כי מאחר שהוא רואה את סוף האדם, על כן מעתה הוא הולך להתגבר על כל הנסיונות ולהיות איש קדוש, אולם לא עברה אלא שעה קלה אלא יום אחד, ושוב קורץ הרחוב, ועיני האדם נמשכים אחר המולת הרחוב, והקולות והאורות והצבעים שברחוב מושכים את העינים ללכת אחריהם, והדמיונות

והיינו כי כל נסיונות העולם הזה הם רק דמיונות ונסיונות, אלא שהיא גזירה מהשי"ת, וגזירה זו אי אפשר לבטל רק על ידי קדושת התורה ויראת שמים ושמירת עינים וקדושת שבת קודש, כמו שנאמר בפרשת השבוע "את שבתותי תשמורו", שבשבת קודש זוכים לתענוג אמיתי ושוב אין זקוקים לתענוגים מפוקפקים של הבלי העולם הזה.

הריהו זוכה לקדושה עליונה מאד ויישוב הדעת, ויישוב הדעת מביא שמחה, וכאשר יש שמחה יש סיפוק, והרי זה כגלגל החוזר, שמירת עינים מביא לידי קדושה, קדושה מביאה לידי יישוב הדעת, יישוב הדעת מביא לידי שמחה, שמחה מביאה סיפוק, וכאשר יש סיפוק כבר אין זקוקים לסיפוק מתאוות העולם הזה שהיום כאן ומחר בקבר מקום רימה ותולעה, ואז באים הרהורי התשובה משעת הלוויה.

נועם שיח סוד

בסעודתא דדוד מלכא משיחא מוצש"ק פר' תזו"מ תש"פ לפ"ק

בשבוע הבעל"ט יחול יו"ד של **אונזערער הייליגער גרויסער רבי הרה"ק הרבי ר' ישעילע קראסטירער**, רבינו רבי ישעיה בן רבי משה מקארעסטיר (ג' אייר). אין מילים בפינו לתאר את גדולתו, ומיתאמרא בשם הרה"ק מהר"י מבעלזא שהמפתח של פרנסה ועשירות מונח בידי רבי ישעילע. הוא היה א מורא'דיגער 'משפיע', לא רק בפרנסה אלא בכל הענינים, בפרנסת הנפש ובפרנסת הגוף, הוא הציל יהודים ממשפטים ומיד גויים, הוא היה 'משפיע' של בני חיי ומזוני וכל הישועות. הוא זכה למדרגותיו הנשגבות על ידי שעמד בנסינות קשים בבחרותו, כפי שאמר עליו זקה"ק הרבי ר' מרדכילע מנאדבורנא, שהוא עמד בנסינות קשים בקדושת הברית, ועל ידי זה זכה להיות פועל ישועות לכלל ישראל. וזקה"ק מנאדבורנא הסמיכו להיות רבי, כי רבי ישעילע היה יתום מאב, וזקה"ק ערך לו את ה'בארווארפן' בשבת שקודם נישואיו, והוא אמר לו 'איך וועל דיר בארווארפן מיט חסידים', והסמיכו להיות רבי לכלל ישראל.

בשבוע זה יחול גם כן יו"ד של **הרה"ק בעל אמרי יוסף מספינקא** (ו' אייר), והיום בשב"ק (ב' אייר) היה גם יו"ד של **הרה"ק הרבי ר' מענדל'י מוויטעבסק**, ושל **הרה"ק הרבי ר' שמעלקא מניקלשבורג**, אין עתותינו בידינו להאריך בשבחם אולם עצם הזכרת שמם הוא גם דבר גדול.

ברכת הממון של רבי ישעילע

מכח הרה"ק מצאנז

היה לו א מורא'דיגער כח בממון, כמו שהעידו שליחי הדואר דשם שהוא חילק לצדקה למעלה משמונה עשרה מליון דולר בימים ההם, והוא חילק יותר ממה שקיבל כי שרתה הברכה בממונו. ולברכה זו זכה כי בהיותו אצל זקה"ק בעל דברי חיים מצאנז, שידוע שהוא היה מגדולי בעלי הצדקה בדורו, והגבירים שבאו לצאנז היו מסתתרים

בחששם שמא יתבעם הרה"ק מצאנז ממון לצדקה, על כל פנים פעם אחת הוצרך הרה"ק מצאנז לממון, כי בכל יום בלכתו לתפלת שחרית המתינו לו שתי שורות עניים מביתו על בית המדרש וביקשו ממנו מעות, כי הם הרגישו את קירבתם אליו כאב לבניו, א רבי א טאטע, וכיון שהוצרך הרה"ק לממון, וכל העשירים ברחו מפניו כי כבר נתנו לו ממון רב, ובאותה עת היה שם הרה"ק ר' ישעילע יחד עם רבו הרה"ק ר' הירש'לי ליסקער כי הוא

איפוא א געלט מעשה מהרה"ק רבי ישעי'לע.

רבי ישעי'לע נסע פעם מן העיר טאקאי אל העיר נירדהאז, בהמתינו לבוא הרכבת בא אליו יהודי מודרני כשבידו תכריך שטרות עבה, ואמר לרבי ישעי'לע, יוציא נא הרבי מן התכריך שטרות כסף כמה שיחפוץ. כל הנוכחים עמדו משתוממים למראה הדבר. נענה רבי ישעי'לע ואמר לאותו יהודי, ספר נא להם מדוע הנך מעניק לי מעות. פתח היהודי וסיפר, שהוא מתגורר בעיר סאלקא, הוא היה מחוסר פרנסה ונאלץ לקנות מזון בהקפה, הגיעו הדברים לידי כך שכבר לא הסכים החנוני למכור לו בהקפה. בשברונו הרב גמר בלבו לאבד עצמו לדעת ל"ע ול"ע רח"ל, בא איפוא אל רבי ישעי'לע ואמר לו שיש בפניו ג' דרכים איך לאבד עצמו וברצונו שהרבי ימליץ לו איזוהי הדרך אשר יבור לו. שאלו רבי ישעי'לע מה הם הדרכים, השיב אותו יהודי, הדרך הראשונה היא שיטול רובה ויירה על עצמו. אמר לו רבי ישעי'לע, ומה יהיה אם תחטיא את המטרה ולא יפגע הכדור בלבך אלא סמוך לו, ותהיה רק פצוע ועדיין תשאר בעולם הזה, ויהיו לך בזיונות קשים ולא תוכל למצוא זיווגים לבניך. הציע היהודי את הדרך השנייה,

משמשו בקודש, כאשר ראהו הרה"ק מצאנז אמר לו 'ישעי', ביסט דאך א גבאי, א גבאי האט געלט', הנני נצרך לממון רב, רבי ישעי'לע לא הביט על כלום, היו לו באמתחתו כמה מאות רייניש שהיו ממון רב, הוא הוציא המעות מכיסו והעניקו להרה"ק מצאנז בלא אומר ובלי דברים. הרה"ק מליסקא שהה בצאנז כמה שבועות, לפני שובם לביתם באו להיפרד מהרה"ק מצאנז, פנה הרה"ק מצאנז ואמר להרה"ק רבי ישעי'לע ואמר, הלא הלוייתי מעות, בוא הנה, והוציא הרה"ק מצאנז ממגירת שולחנו צרור מטבעות כסף ורצה ליתנו לו, הוריד רבי ישעי'לע את כיפתו מתחת מגבעתו ונתנו לפני הרה"ק מצאנז, ונתן הרה"ק מצאנז את המטבעות לתוך הכיפה. רבי ישעי'לע לא ספר את המטבעות אלא תיכך הכניסו לתוך כיסו, ומאז ואילך בכל עת שהכניס ידו לתוך כיסו להוציא מעות מצא שם מעות. זה היה סוד הברכה ששרתה בממונו, ועל ידי זה היה ביכלתו לחלק ולחלק בלי שיעור.

עשירות מופלגת בעצת רבי ישעי'לע

רבי ישעי'לע הקפיד מאד לספר בכל מוצאי שבת א געלט מעשה, ונספר

ארוכה יותר, אולם רבי ישעי'לע עמד על שלו ואמר, השומע אתה את אשר אני אומר, מבקש אני ממך ברחמים שלא תסע דרך קאלוב אלא דרך דעברעצין. סבר היהודי וקיבל ויצא מלפני הקודש, כאשר רבי ישעי' מלווה אותו החוצה.

בבואו לתחנת הרכבת פרח מזכרונו מה שאמר לו רבי ישעי'לע שיסע דרך דעברעצין ולא דרך קאלוב, אולם בעלותו אל הרכבת כאשר בדק המבקר אם רכש כרטיס, אמר, אה רכשת כרטיס חזרה דרך דעברעצין. שאף על פי שהוא לא זכר מזה סיבב רבי ישעי'לע שימכרו לו כרטיס חזרה דרך דעברעצין. בהגיעו לנירדהאז ראה אכן בנין גדול עומד למכירה, ונתן תיכף דמי קדימה את חמש אלפי רייניש. אחר כך הלך אל העיריה לרשום שהוא רכש את הבנין, ותיכף יצא הקול וכבר באו אנשים לרכשו ממנו. הוא לא רצה למכרו תיכף אלא רצה לנסוע תחילה לביתו.

הוא עלה על הרכבת ונסע דרך דעברעצין, שם עצרה הרכבת להפסקה בת חצי שעה. ביושבו שם הרהר בדעתו, מדוע זה רצה רבי ישעי'לע שאסע דרך דעברעצין, הלא אם הייתי נוסע דרך קאלוב כבר הייתי מגיע לביתי. כשכבר

להפיל את עצמו אל הנהר ולטבוע. גם את זו ביטל רבי ישעי'לע באמרו, מה יהיה אם יהיו מי הנהר קרים, הלא תעלה משם במהירות. הדרך השלישית שהיתה בפניו היתה לתלות עצמו ל"ע ול"ע, על זה השיב רבי ישעי'לע, מה יהיה אם יפול החבל מעל צווארך ותשאר בחיים, הלא יהיו לך בזיונות. שמע נא לי איפוא, אל תאבד עצמך לדעת, ס'איז דא א גרויסער באשעפער אויף דער וועלט, "עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון", מאן דיהיב חיי יהיב מזוני.

הוסיף רבי ישעי'לע ואמר לו, שמע נא לעצתי, בעיר נירדהאז ישנו בנין גדול, רכוש בנין זה ומכור אותו ביוקר ותרוויח ממון רב. נענה אותו יהודי ואמר, הלא זקוק אני למעות כדי ליתן מעות קדימה. הוציא רבי ישעי'לע חמש אלפים רייניש והעניקו לו שיתנם כמעות קדימה עבור אותו בנין שמחירו היה חמישים אלף רייניש. אחר כך אמר לו רבי ישעי'לי, בשובך מן העיר נירדהאז אל עירך סאלקא אל תיסע בדרך הרגילה, מנירדהאז אל קאלוב ומשם לבאטור ומשם לסאלקא, אלא מנירדהאז תסע לדעברעצין. וחזר רבי ישעי'לע והזהירו שוב על כך. נענה אותו יהודי וטען, הלא דרך זו היא

לכבוד שבת קודש נסע אל הרה"ק ר' ישעי'לע עם קוויטל ופדיון גדול, שאלו רבי ישעי'לע מה נעשה עם הבית, והשיב שנתן דמי קדימה, אמר לו רבי ישעי'לע הלא עתה באפשרותך לרכוש את הבית, רכוש את הבית ומכור אותו בכסף רב. היהודי עשה כדבריו ונעשה לגביר אדיר.

עתה כאשר פגש היהודי את רבי ישעי'לע בטאקאי אמר, נו רבי, וכי אין מגיע לכם ארנק מעות זה, כל זה מעניק אני לכם. רבי ישעי'לע השתמש בכסף זו לצדקותיו.

יעזור השי"ת בזכות זה שסיפרנו סיפורים הללו מרבי ישעי'לע, הייליגער רבי ישעי'לע, כל כך גדול רצוננו להיות בקארעסטיר ביומא דהילולא, על כל פנים מבקשים אנו, שהשי"ת יעזור שרבינו רבי ישעיה בן רבי משה ישפיע לכולנו היושבים כאן פרנסה בהרחבה גדולה מאד ועשירות בנצחיות וכולנו נתעשר בעושר רב בנצחיות, ויתן לנו השי"ת הרחבת הדעת דקדושה, חיי אריכי בני צדיקי מזוני רויחי, ויהיה לנו א שפיציעלע געבענטשטע רייכע וואך א לעכטיגע וואך א זיסע וואך א סיעתא דשמיא'דיגע וואך, ותמיד יהיה לנו פרנסה בריווח גדול, פרנסת הנפש ופרנסת הגוף, רבינו רבי ישעיה

הגיעה השעה לעלות אל הרכבת לנסוע אל סאלקא ראה רכבת נוספת העומדת בתחנה אשר פניה מועדות אל העיר פעסט, ופריץ אחד רץ אליה כל עוד נשמתו בו וסמוך לו עבדים הנושאים את חבילותיו, ולא שם הפריץ לבו לכך שנפל מכיסו ארנק תפוח מלא בשטרות כסף והמחאות, שום אדם לא ראה זאת מלבדו, הוא הרים איפוא את הארנק וראה שם מליוני דולרים, ומאחר שנפסק בשו"ע שאבידת עכו"ם מתורת אם אין הדבר כרוך בחילול ה'.

בהגיע הרכבת המובילה אל סאלקא עלה אליה, וכשהגיע לעירו כבר החשיך היום. ביודעו שבביתו אין לחם לאכול פנה לקנות מזון לביתו, בהגיעו אל החנות ראה שעדיין דולק האור, נקש בדלת ולשאלת החנוני אמר את שמו, לגלג החנוני ואמר, שוב רצונך לקנות בהקפה, נענה היהודי ואמר, לאו, יש באמתחתי כסף ב"ה, ורכש מזון לסעודת שלמה בשעתו. כבואו לביתו התנצלה זוגתו שאין מה להכניס לפה מלבד מים, הרגיעה האיש ואמר, אל דאגה, הדליק נרות גדולים שאינם מטפטפים והבית האיר באור יקרות, ערך על השולחן סעודת שלמה בשעתו, וילדיו שרו שירי הודאה להשי"ת.

בן רבי משה יעמוד לימיננו שנוכל לפעול ישועות גדולות לבני ישראל שיהיה הרחבת הדעת ומנוחת הנפש, ולהשפיע השפעות גדולות לכל העולם ולכל כלל ישראל, ונזכה להרמת קרן השכינה והרמת קרן ישראל והרמת קרן מלכות בית דוד והרמת קרננו בכבוד בביאת משיח צדקנו בב"א.

...

סעודת מלוה מלכה מוצש"ק פרשת תזו"מ תשפ"א לפ"ק

היום בערב (ו' אייר) חל יו"ד של הרה"ק בעל אמרי יוסף מספינקא זי"ע רבינו רבי יוסף מאיר בן רבינו רבי שמואל צבי. הוא היה א גרויסער פועל ישועות.

מאומה לשלשל לך כמעות קדימה. אולם הנכרי לא נרתע ואמר לו, הסר דאגה מלבך, אם יש בידך סכום קטן תוכל ליתנו לי ואת השאר תשלים אחר כך, אולם העיקר הוא שתרכוש ממני את הבית.

נוכח ר' אברהם יצחק לראות שהשי"ת מנהיגו במעגלי צדק ורכש את הבית מן הנכרי, הוא החל לסתור את הבית, וכשבא לנתוץ את התנור שעמד שם, מצא תחתיו אוצר גדול של רבבות רבבות זהובים, וכבר היה בידו לשלם את כל מחיר הבית, ונשאר לו די והותר לפרנסתו כל ימי חייו.

עדיין נתונים אנו תחת דער גרויסן רושם, די גרויסע געוואלדיגע התרשמות שהיה לנו בהיותנו אצל רבינו הקדוש אור חיינו רבינו רבי

פרנסה בהרחבה בכח האמרי יוסף

אספר א געלט מעשה ממנו. בעיר סיגעט התגורר יהודי חסיד ספינקא בשם רבי אברהם יצחק, הוא היה מחוסר פרנסה ונסע אל האמרי יוסף ותינה לפניו צרתו. הורה לו האמרי יוסף שירכוש בית וממנו יתעשר. השיב ר' אברהם יצחק, הן בקושי יש בידי מעות לגמור את החודש, ומנין יהיו לי מעות לרכוש בית. חזר הרבי על הוראתו ואמר, השמעת מה שאמרת, לך רכוש בית ותהיה לך פרנסה ועשירות. כיון שפסק הרבי את פסוקו יצא מן הקודש אל רחובה של עיר. בלכתו בדרך בא לקראתו שכנו הנכרי ואמר לו, שמע נא, בסמוך לביתי יש לי בית קטן ורצוני למכרו לך, השיב לו ר' אברהם יצחק, מאד הייתי רוצה לרכוש ממך את הבית אולם אין לי

ידוע שבעת שרבי ישעי'לע זי"ע היה בוצע את החלה לא היו נופלים ממנה פירורים, והוא היה אומר 'כ'האב א שארפער מעסער וואס ס'גייט נישט קיין ברעקלעך', והמבין יבין, כי הוא היה איש קדוש מאד.

הוא היה מחלק בעצמו מקדירת הטשאלנט, והיה מחלק בעצמו לחם, ורבו הרה"ק רבי הירש'לי ליסקער אף אמר עליו שכאשר רבי ישעי'לע מחלק את החלות שורה בהם הברכה, וכל מה שרק בא במגע אתו שרתה בו הברכה. זה עתה מצאו את מקום בית המדרש ויסודותיו, וכבר רכשו אותו, והסייעתא דשמיא נראית בחוש.

ישעיה בן רבי משה מקארעסטיער. אי אפשר לתאר במילים די געוואלדיגע התרוממות הנפש, די געוואלדיגע הרהורי תשובה, די געוואלדיגע שמחה שהיתה מנת חלקנו אין די הייליגע שטאט קארעסטיר, ואת הסייעתא דשמיא שזכינו לה בדרכנו לשם, והיא נמשכת הלאה. לא ניתן לתאר את אשר התחולל בעת שעמדנו אצל הציון, מאות יהודים עמדו ושפכו את לבם שם, אפילו בזמנים הללו, בכיות עד לב השמים נשמעו שם, אזא מין התעוררות תשובה שרואים אצל דעי הייליגער צדיק דער הייליגער רבי ישעי'לע קארעסטירער. מאות יהודים מספרים סיפורים שרואים בחוש שרבי ישעי'לע ממשיך לעמוד לימינינו גם כיום הזה.